

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

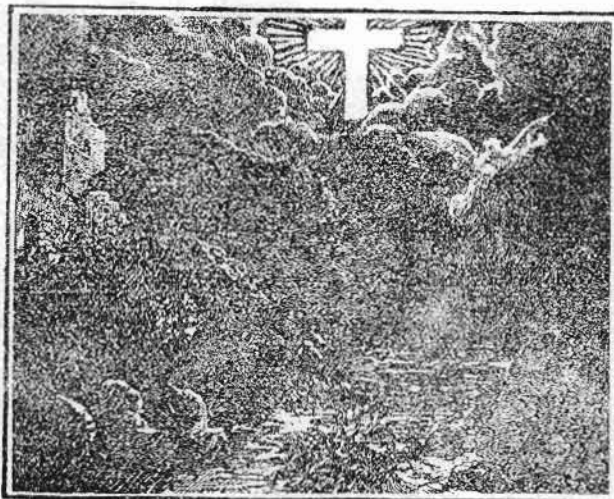
Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

Földindulások mindenfelé.

ME 24, 7.

Az elmúlt évszázadokban mindig voltak földindulások, melyek időközönként katasztrófákat és károkat idéztek elő. De ha az utóbbi időket vesszük tekintetbe azt kell mondanunk, hogy ezek mind sűrűbben jelentkeznek. A Napokban olvastam ismét egy nagyobb földrengésről, amely augusztus 15-én Kinában százaknak életét követelte és amelynek következtében egy egész falu eltűnt a föld színéről. Talán nem lesz érdektelen, ha az utolsó évtizedek nagyobb földrengéseinek sorozatát összeállítjuk és a halottak számát feltüntetjük.

1855. november 11-én 700 halott Tokyóban. 1868. augusztus 13-án 500 halott földrengés és, szökőár következtében Aricában, Chile. 1896. június 15-én 30.000 halott földrengés és szökőár következtében a Sabarki kerületben, Japánban. 1906. február 7-én 1200 halott földrengés következtében Formosa szigetén. 1906. április 18-án 500 halott földrengés folytán San Franciskóban. 1906. augusztus 16-án 1500 halott földrengés folytán Valparizóban, Chile. 1907. január 14-én 1100 halott földrengés folytán Kingston, Jamaika.

1908. december 28-án 76,483 halott földrengés folytán Szicília és Kalabriában. 1910. május 5-én 1500 halott földrengés folytán Kartogában, Costa Rica. 1912. augusztus 9-én 300 halott földrengés folytán Törökországban. 1914. január 12-én 430 halott földrengés folytán Japánban.

1914. május 8-án 200 halott földrengés folytán Sziciliában. 1915. január 13-án 29,978 halott földrengés folytán Itáliában. 1917. december 24-én 2500 halott földrengés folytán Quatemalában. 1919. június 29-én 150 halott földrengés folytán Mugello völgy Itália. 1919. október 11-én 116 halott földrengés folytán Aguidilla, Porto Rio. 1920. január 3-án 3000 halott földrengés folytán Mexikóban. 1920.

december 17-én 175 halott földrengés folytán Argentínában. 1920. december 18-án 300 halott földrengés folytán Albániában. 1920. december 26-án 100,000 halott földrengés folytán Kansu tartomány, China. 1922. november 11-én 2500 halott földrengés és szökőár következtében Colquimbo, Chile. 1922. december 10-én 150 halott földrengés folytán Japán. 1923. május 29-én 1000 halott földrengés Perzsiában. 1923. szept.

tember 1-én közel 100,000 halott földrengés és tűz Japán. 1925. május 23-án 391 halott földrengés Japán. 1930. július 22-én 1475 halott földrengés Itália. 1931. március 31-én 1000 halott földrengés Managua, Nicaragua. 1933. március 11-én 116 halott földrengés Dél Kalifornia.

Isten különféle képen szól az emberekhez. Először igéje által szeliden. Ha nem használ betegség és megpróbáltatásokkal. Ha a nemzetek bűne megsokasodott háborúval, földindulással, inséggel, betegséggel. Mindezt azért, hogy az emberek megtérjenek és kegyelmet találjanak. Máté evangéliuma 24. fejezetében leírja Jézus próféciáját az utolsó időköt illetően: "... lesznek éhségek, döghalálok és földindulások mindenfelé. (Máté 24, 7.) Ez a nagy nyomorúságnak kezdete. A vége pedig a legnagyobb földindulás amint a jelenések könyve megírja: „És lőnek zendülések, menydörgések, villámlások és lőn nagy földindulás a milyen nem volt mióta az emberek a földön vannak ilyen földindulás ilyen nagy.” „És akkor feltetszik az Emberfiának jele az égen. És akkor sir a föld minden nemzetsége és meglátják az embernek Fiát eljönni az ég felhőiben hatalommal és dicsőséggel.” Reménysege ez az Ur gyermekeinek, de ítélete a világnak. Képünk élénk tárja az ember Fia jelének feltűnését és mikor a nap és hold elsötétül. És te kedves olvasóm készülj-e erre. Adtad-e szívedet annak aki oly drága árt fizetett érted. Ő nem akarja, hogy elvesz, hanem, hogy élj. Jöjj hozzá ismerd be bűnödöt kérd bocsánatát és ő elveszi a haláltól való félelmet szívedből és megadja a bizonyosságát annak, hogy gyermekévé fogadott. Ez akkor örömmel várod a világ végének eljövételét, mert nem az ítéletet, hanem Jézusodat várod.

Sekundus.

Isten szekerei.

104,3. Istennek szekere több tizezernél (Zsolt. 68, 18.) Ez az ige már sokszor szolgált nagy áldásomra, mióta megtaláltam a választ mik tulajdonképpen Istennek eme szekerei és hogyan léphetünk fel ezekre?

A királyok második könyvében olvasuk, hogy Elizeus próféta szolgája, amikor a siriabeliek lovak és szekerekből álló ostromló seregét látta, megijedt; de a próféta kérésére: „Uram nyisd meg a szemeidet, hogy lásson” az egész hegyet telve látta tüzes lovakkal és szekerekkel. Ebből az eseményből nagyon vigasztaló tanulságot vonhatunk le: Nevezetesen azt, hogy körülöttünk is Isten szekereinek nagy serege van. Ugyanabban a könyvben olvassuk tovább,

mint ment fel Illés próféta tüzes szekeren a menybe. Ép így ma is jogunk van Isten szekeren utazni és ezáltal örömmel rablók sok lelki zavarnak vesszük elejét.

De mik Istennek ama szekerei? Ugy gondolom a minket életünkben érő kellemetlenségek és megpróbáltatások. Például megbánt bennünket valaki, vagy gyaláz és szelidségünket valamint türelmünket próbára teszi. És nagyon könnyen lehetséges, hogy eme boitránkozások nehéz szekerré lesznek, melynek kerekai alatt elmorzsolatunk; de mindenkor a mi kiváltságunk Istennek szekereit láthatni és felismerni benne, amely áldáshoz és üdvözökhöz kell, hogy vezessen. Egy alkalommal egész különös tapasztalatom volt e téren. Szerető barátok közelében laktam, minden kényelmem megvolt, épen elfoglaltam a házat amit atyám a számomra építtetett és igazán boldog voltam. És akkor Isten úgy akarta, hogy egy más vidékre költözzem, ahol senkit nem ismertem és alkalmam sem volt valakivel megismerkedni. Az első időben eme változás számomra eltaposó kocsivá lett. Nagyon elégedetlen voltam sorsommal, zúgolódtam panaszkodtam felette és ilyen módon megkeserítettem életemet. Egy idő múlva beláttam ezen lelkület keresztyénietlen mivoltát és nyilvánvaló lett előttem, hogy nem a körülmény volt az ami engem boldogtalanná tett, hanem elégedetlen szívem. Elhatároztam, hogy alkalmazkodni fogok Isten akaratához és hamarosan tapasztalhattam, hogy eme megpróbáltatás számomra Isten szekerevé lett. Hasonló tapasztalatom volt egy ápolónővel, aki mindenben nagyon lassu volt és ezáltal kezdetben gyakran felmérgetett, ami természetesen lelki fejlődésemre nagyon káros volt. Végül beláttam, hogy a hiba nem az ő lassu mozgásában keresendő, hanem ingerlékeny vérmérsékletében. Itt is megtanultam Istennek hozzám küldött szekeren utazni és a győzelem nagy volt. És így van minden kellemetlenséggel. Ezek nem a mi kárunkra hanem javunkra adattak.

Ilyen isteni szekereket mindnyájan találunk az életben: A kellemetlenségek ott hon, az egyházban, az üzletben és mindennütt. Sok ami bennünket ér, számunkra sötétnek és érthetetlennek látszik; amint azonban kérjük: „Uram nyisd meg szemeidet, hogy lássak,” minden világos lesz előttünk. Másnak hibáit gyakran meglátjuk és ez nagyon kellemetlenül érint bennünket. Egy gyűlés alkalmával az egyik urhölgy nagyon panaszkodott néhány testvérré akik vele együtt voltak elszállásolva, hogy azok minden este miután már lefeküdtek állandó fecsüggel zavarják nyugalmát. Hallott engem ugyane tárgyról beszélni. Hazafelé azt mondotta, hogy ő is megkísérli szekere felülni. Ez estén a test-

verek hasonlóképp cselekedtek mint előző este. De ahelyett, hogy felhagyta volna magát általa boszantani egyszerűen odakiáltott hozzájuk: „Hölgyeim Isten szekerében utazom.” A beszélgetés csakhamar megszűnt és nevezett testvért többé nem zavarták.

Az összejöveteleknek célja, hogy bennünket jobb emberekké tegyen. Krisztushoz kell, hogy hasonlók legyünk és nyomdokai-ban haladjunk. Hogy ide juthassunk Isten gyakran alkalmazza saját eszközeit, hogy mint keserű orvosság által a mi lelki javunkat létrehozza. Kellemeitlen emberek, szintugy minden fajta szenvedés a bizonyítéka annak, hogy Isten meghallgatta imádságunkat, amelyben tőle egy szeretetteljes szívet kértünk.

A sok szentirási helyek egyike, amelyeket eme feladat megvilágítására felütöttem a következő: „... a felhőket rendeli az Ő szekeréivé.” (Zsolt. 104. 3.) A felhők ha fejük felett lebegnek elfedik a napot: épigy van ha szomorúság felhői tornyosúlnak és mi alattuk járkálunk. De ha Istennel utazunk felülvén a szekerére a felhő feletti nap ragyogva süt reánk.

Hogyan kell megkezdenünk, hogy a szomorúság felhőjén utazhassunk? A felelet, hogy Isten akaratának magunkat mindenben vessük alá és mindent ugy tekintünk mint Isten által javunkra küldöttel, legyenek azok emberek vagy körülmények és mondjuk hitel: „Uram legyen meg a Te akaratod!”

Figyeljük meg, hogy Isten szekerén való utazásról van szó. Nem szükséges, hogy az élet utján fáradtan vonszoljuk magunkat; sőt jogunk van Istennek eme szekeréin utazni. Micsoda különbséget tapasztalhatunk egyes embereknél a megpróbáltatások közepett! Az egyik gondok és aggodalmakkal mint maga választotta szenvedésekkel keseríti meg életét. Isten szekere mellett szalad, ahelyett, hogy felülne reá. A másik él jogával és nyugodt marad, megadással túrvén Isten akaratát. Az egyik számára minden sötét és kuszált, a kerekék alatt nyögve semmit se láthat; mialatt az Isten szekerén utazó látóköré tág és tudja magasztalni Isten bölcsességét és joságát. Vegyük ezt a leckét és alkalmazzuk gyakorlatilag. Jogunk van minden kellemeitlenséget átváltoztatni Isten szekerévé és lenézve a magasból nem érint bennünket az önmunkálta ah és jaj.

Az énekek énekében olvasunk a hordszékről, amelyet Salamon készítettett, amelynek közepét szeretettel ékesítette fel. És így van ez az Isten által részünkre küldött székkel is. A szeretet küldi azt. Bár neha egészen másként tűnik fel, ha földi javainkat elveszítjük, ha barátaink hűtlenek lesznek, ha megtámadják becsületünket; de végeredményben mindenekben Isten szereteté-

nek keze nyilvánul meg, és azoknak akik Istent szeretik minden javukra van.

Adjuk magunkat mindenünkkel amink van Isten kezébe és olyan bizton érezhetjük magunkat mint gyermek az ő anyja karjaiban aki nem fél semmi veszélytől és mindaddig míg anyja kebelén van és anyja szeretettel mosolyog reá nem törődik avval mit mondanak az emberek.

H. W. Schmith.

Egy katolikus püspök csodálatos megtérése.

D. C. A. Blanchette (Minneapolis) saját bizonyásgtevése.

Nem az ellenszenv vezet engem e bizonyásgtevésre, mert még ma is szeretem a római katolikusokat, hanem Istennek irántam való csodálatos munkáját akarom dicsőíteni. Isten az ő szeretete által nagy dolgot végzett rajtam és ezért hálállanságnak tartanám, ha azt el nem mondanám. Showhegen-ban Maine államban (Canadában) születtem. Szüleim mint franciák vándoroltak be Canadába és mint jobb családot ismerték városunkban. Szüleim kegyes katolikusok voltak, igen vallásosak. Utódai voltak a Francois Norbert Blanchett (vagy Blanchette) érseknek Oregon — City-ből. Ennek az érseknek a neve még ma is ismert az amerikai katolikus egyházban.

Amikor 5 éves voltam szüleim Minneapolisba költöztek. Itt végeztem összes iskoláimat, itt jártam az egyetemre, hol doktorátust is kaptam. Már fiatal gyermekségerattól fogva az oltárnál szolgáltam. Sokan azt gondolják, hogy a katolikus egyházba mindenki lehet pap, de ez tévedés. Azt, akit papnak szánnak rendszeren már kicsiny korban oda szentelik és sokat imádkoznak érte annak szülei. Édes anyám ezért már kicsiny korban oda szentelt az Istennek és már alig várta azt a napot amikor majd az oltár előtt tevékenykedem. Így már mint gyermek és később mint egyetemista mindig az oltárnál szolgáltam, ministráltam. Mivel szüleim francia canadaiak voltak. Quebecbe kerültem a szemináriumba. Tanulmányaim végeztével egy ünnepélyes alkalommal a Montreali érsek elé kerültem ki a pappá szentelő ceremóniát végezle. Ez egy kis ollóval a fejem bubján egy kis keresztet vágott ki a hajamból és megkent olajjal. Így örökre a papi szolgálatra lettem felszentelve. Kár, hogy a katolikus egyház szertartásai részint pogány és részint zsidó eredetűek, amelyeket úgy vettek át tőlük (v. ő) tömjénfüst, rózsafüzér, a sok cifra papi ruhák, szobrok és képek előtt való hajlongás, azoknak csokolása,

oly sok, azt hitte eddig, hogy a biblia egy veszélyes könyv, amelyet csak a papoknak szabad magyarázni. Pedig Isten ígéje minden ember kezébe való. Az Úr Jézus maga mondja: „Boldog, aki olvassa...” Jel 1, 3. „Kutassátok az írásokat...”

Bezárkóztam a szobámba és kezdtem olvasni a bibliát és gondolkodni felette. Össze hasonlítottam a hallottakkal, a János evangéliuma 3-ik részének azt a helyét, ahol az Úr Jézus azt mondja: Bizony bizony mondom nektek... szükség nektek ujonnan születnetek. Egész napon át azután dult bennem a harc.

Estefelé azután, bementem a városba vettem egy civil gallért, meg egy nyakendőt, hogy feltűnés nélkül és észrevétlenül mehessek megint oda a hívőkhöz. Három estén át mentem is és pedig titokban, hogy még édes anyám sem tudott róla. Napközben azután mindig össze hasonlítottam a hallottakat a bibliával és a római egyház tanaival. Istennek Lelke pedig egész idő alatt munkálkodott bennem. A negyedik este azután egészen előre mentem és szerettem volna vitatkozni velük. De erre nem került sor. Egy kedves hívő fiatal ember az összejövetel végeztével hozzám fordult azzal a kérdéssel: „Nos kedves testvér elhiszed, hogy Jézus Krisztus az Istenek fia?” Ilyesmit nem kell egy római katolikustól kérdezni, gondolám ezt minden katolikus tudja. De vissza tartottam magamban az ellenszenvet és igennel feleltem kérdésükre. Utána azt kérdezték: „Hiszel a bibliában mint Istennek szent ígében?” „Igen felelém.” Most pedig, ha őszinte vagy, kedves festvérem, akkor az Úr csodát tesz rajtad, megment és az Ő dicsőségére fel fog használni. Ezért jöjj ide előre és térdepelj ide a többiek mellé. Én vonakodtam, nem akartam a részegesek közé állani, de nem is akartam térdepelni, Ezért azt kérdeztem, nem menthet meg az Úr éppen úgy állva is? „Oh igen,” felelte az egyik, az Úr megmenthet téged állva is, csak hogy Ő azt akarja, hogy megalázkodjunk. Így most már engedelmeskedtem, de kényszerből. A vezető ekkor a vállomra tette a kezét és kért, hogy imádkozzam, de én azt mondtam: „Én nem tudok imádkozni.” Tudtam ugyan sok féle kívülről betanult imádságokat, de tudtam azt is, hogy ezek most itt nem alkalmasak. Ekkor mondták velem: Isten légy velem. „Isten légy nekem bűnösnek irgalmas.” Kérdezték azután, hogy mit érzek, én megmondtam, hogy semmit sem érzek. Erre azt mondotta az egyik: „kegyelemből tartatatok meg hit által és ez nem töltetek van. Isten ajándéka ez.” Ef. 2, 8.

Ezek után borzasztó lelki állapotban értem haza, dühös voltam magamra, meg

azokra a tévelygőkre. Rettenetes harc dult a keblemben. De az Úr kegyelme győzött. Letérdeltem ágyam elé és szívből imádkoztam: „Oh én Istenem, én nem tudom hogy ezek az emberek miről is beszélnek, de ha igazuk van akkor add azt tudtomra és fogadj el engemet is gyermekeddé és add nekem is a bizonyoságnak a lelkét, hogy én a tied vagyok.” Ekkor csoda történt. Olyan mély békességet éreztem a szívemben és oly nagy öröm töltötte be a szívemet, hogy még hangosabban kezdtem kiáltani az Úrhoz és örömben hangosan zokogni kezdtem. Édes anyám felébredt, megijedt és bezörgött a szobámba: „Beteg vagy fiam? kérdezte. Én erre örömmel mondtam: „Nem, édesanyám én most megvagyok mentve és ha ez mindig így marad, akkor azoknak van ott igazuk kiket eleinte sajnáltam, mert azt hittem, hogy tévelyegnek.

Ezekután nem tudtam többé hallgatni, a kollégáim előtt, valamint a szöszékről is hirdetni kezdtem a kegyelem általi üdvösséget. Ennek az eredménye azután az lett, hogy ott kellett hagynom a római egyházat. Természetesen eretneknek nyilvánítottak, fekete juhnak csufoltak, de én ezzel nem törődtem inkább fekete juh akarok lenni, mint egyáltalán semmilyen sem. Nem dobtak ki az egyházból, hanem magam mentem el. Nem is azért hagytam ott mintha nősülni akarnék. Mert azt szokták mondani: „Persze megint nősülni akart egy pap azért ment el.” De nem is azért hagytam ott a római egyházat mintha ott erkölcstelenséget láttam volna, mert ezt találni a protestáns egyházban is. Nem is azért mintha az előjáróimmal nem tudtam volna kijönni. Nem, hanem csupán azért, mert nem találok össze egyeztethetőnek a római egyház tanait a Szentírással.

Az én Megváltóm újja alakította életemet a régié elmúltak és ime minden újja lett.

Németből Minor.

Kivonatok Fenelon tanításaiból.

Szevelet

I. Isten hiányos ismerete a világban.

Amire az embereknek legnagyobb szükségük van, Istennek megismerése. Isten a teremő és mindeneknek ura megérthetetlen bölcsességében, hatalmában és szeretetében. Nem csoda, hogy minden ami kezéből kikerül ugyene jellegzetes vonást viseli magán és meggyűlöli az emberi értelem azon törekvését, hogy Őt felfoghassa. Utai és tervei annyira felette állnak utaink és gondolataink felett, amennyiben felette áll az ég a földnek. Nem kell magát megerőltetni, hogy keresztül vigye amit megparancsolt mert számára minden egyaránt könnyű. Szól és megcselekszi, hogy mennyi és föld semmiből meglegyenek

és ezt ép oly könnyen, mint ahogy a víz felé folytatja vagy a követ a földre esni készíti. Amikor az irás Őt világ teremtésénél úgy állítja oda mint aki szól, ezt nem úgy kell érteni mint ha számára szükséges lett volna parancsot adni, hogy a mindenség, amelyet alkotni akart hallja őt és engedelmeskedjék; az ige nem volt sem több sem kevesebb mint a gondolat arra amit készült alkotni, és akart tenni. A gondolat is termékeny volt és anélkül, hogy kimondta volna önmagából mint minden életnek forrásából alkotta a dolgok összességét, amik teremtettek. Könyörületes volta hasonlóképpen tiszta akarata, szeretéit minket mielőtt a világ megalapoztatott, látott és ismert minket és áldásait öröktől fogva elkészítette számunkra. Minden áldás amiben részünk van ezen örök forrásból ered, velünk szemben való akaratát soha nem változtatja meg, nem ő változik meg hanem mi. Ha az igazságot cselekedjük és kegyesek vagyunk, úgy akarata szerint élünk és kedvét leli bennünk. Ez változhatatlan szabály, amelyhez a változó teremtmény vagy közeledik vagy távolodik. Igazságos ítélete a gonoszok ellen ugyanaz, mint az igazak iránt való szeretete, egyéniségének ugyanaz a tulajdonsága ami Őt egyesíti mindavval ami jó, és összeférhetlenné teszi mindavval ami gonosz. Istenjósága könyörületesség, amely látván vesztünket megkísérel bennünket jóvá tenni. Ez a könyörületesség ami a földi életünkben felismerünk eredetileg Isten örök szerelme teremtményei iránt csakis belőle árad a jóság. Jaj annak az elbizakodott teremtménynek aki ezt önmagában véli feltalálni! Istennek hozánk való szerelme az ami nekünk mindent ad, de adományai közül legnagyobb, ha az iránta való szeretet adja nekünk. Ha szeretete által ezt véghezvitte, akkor ő kormányoz és uralkodik bennünk. Óleszakora miéletünké, békességünké, boldogságunké és akkor élünk az Ő idvességes életével. Ez a hozzánk való szeretete az örökkévalóság jellegét viseli magán: nem a körülményektől függő korlátolt szeretettel szeret mint mi; ha Ő szeret szeretetének minden lépése határtalan. Leszáll a mennyből a földre, hogy por teremtményeit akiket szeret keresse; velük együtt emberré porrá lesz és testét adja nekik enni. Ezek az isteni szeretetnek csodái, amellyel a végtelen minden szeretetet messze felülmúl amire az ember képes. Szeret mint Isten és ebben a szeretetben minden felfoghatatlan. Az emberi bölcseségnek legnagyobb balgasága megmérni akarni e határtalan szeretetet. Ezen szertelen szeretetében nem-hogy nagyságából valamit veszítene, sőt nagyságának jellegzetes bélyegét nyomja reá, mert abban a végtelen szeretetnek magas-

ságát és mélységét nyilatkoztatja ki. Oh mily nagy és szeretetreméltó Ő az Ő titkaiban! De nekünk hiányoznak a szemek az Ő látására és nincs érzékünk ahhoz, hogy Istent mindenben felismerjük.

II Isten ismeretének és szeretetének szükséges volta.

Csodálatos, hogy az emberek mily keveset tesznek Istenért és az a kevés is amit érte tesznek oly kelletlenül lesz téve mert nem ismerik Őt, alig hisznek létezéséről. Hitük inkább csak vak tisztelete egy általános nézetnek, mint az élő és határozott meggyőződés Istenről. Feltételezik Őt mert nincs bátoiságuk kutatni másrészt indítva szenvedélyeiktől nem törődnek vele, közömbös számukra. Ugy tekintik Őt mint valami titokzatos csodálatos távollevőt, mint egy hatalmas szigorú lényt aki tőlünk olyan sokat követel, hajlamainkra kényszerít gyakorol, büntetésekkel fenyeget és akinek büntetésétől őrizkedni kell. Ezek a gondolatai azoknak, akik a vallás felett komolyan gondolkodnak és ezeknek száma nem csekély. „Ez Istenfélő” mondják; és valójában az ilyen fél, de nem szeret, ép úgy mint a gyermek aki fél a tanítójától aki megbünteti vagy a rabszolga urától akit szolgál nem nézvének annak érdekeit félelemmel szolgál. Kívánnánk, hogy a mi gyermekünk vagy szolgálunk így bánják velünk mint mi Istenrel? Mindez azért van mert nem ismerik Őt, mert ha ismernék szeretnék is. „Az Isten szeretet,” mondja János apostol, aki nem szereti Őt, nem ismeri; mert hogyan ismerheti valaki a szeretetet anélkül, hogy megszeretné? Nyilvánvaló tehát, hogy akik csak félnek Istentől Őt még nem ismerték meg.

De vajjon ki fog téged meg ismerni én Istenem? Aki teljes szívvél keres téged, hogy megismerjen, aki semmit nem tart magáról és aki mindent ami nem Te magad vagy úgy tekint mintha nem volna! A világ ezen csodálkozik, mert telve van önmagával, hűséggel és hazugsággal, de hiányzik Isten belőle. De remélhetőleg mindég vannak lelkek akik Isten után vágyódnak.

Oh én Istenem! mielőtt a mennyet és a földet teremtetted csak Te voltál. Te voltál, mert a Te létednek nincs kezdete. Egyedül Te voltál! Rajtad kívül nem volt semmi és Te örvendeztél e boldog magányban; Te elég voltál önmagadnak és nem volt szükség önmagadon kívül másra, mert Te vagy aki minden lénynek amik rajtad kívül vannak a Te mindenható igéd által létet adsz. A Te akaratodnak semmi sem nehéz, mindent megtehetsz amit akarsz fáradtság nélkül. A Te műved, hogy ez a világ ami nem volt kialakult. Nem úgy mint a föld munkásai akik munkájuknak anyagát készen

kapják és akiknek egész művészete abban áll, hogy ezeket sok fáradsággal összeállítsák és alakítsák. Te nem találsz semmit készen és munkádnak minden anyagát magad teremtetted. A semmi volt amihez szóltál, hogy legyen e világ és lett. Szóltál és megtörtént.

És miért teremtetted mindezeket? Mindezek az emberért teremtettek, az ember pedig a Te számodra alkotott. Ez a Te háttározatodnak rendje és jaj annak aki Istennek eme rendjén magát tulteszi, aki azt akarja, hogy minden érte legyen és aki elzárja önmagát önmagának! Ez Istennek alaptörvénye ellen vét.

Nem én Istenem a Te lényeges teremtői jogaidról nem mondhatok le, ez önmagad lealacsonyítása volna. Te meg tudsz bocsátani a léleknek aki téged megsértett és ezért büntetésre méltó, mert betöltheted szeretetteddel. De nem szünsz meg ellenállni annak aki minden adományaidat magára vonatkoztatja, de önmagát nem akarja őszinte önzetlen szeretetből téremtőjének rendelkezésére bocsátani. Az Ént meg kell tagadni, önmagát elfeledni és semminek tartani. a Te érdekeidet szemelőtt tartani a saját érdekekkel szemben. Hogy akarjunk, becsületünk, békességünk ne legyen más csak a Tiéd. Egy szóval, hogy szeressünk Téged anélkül, hogy magunkat szeretnénk hacsak nem benned és érted.

Önmagunkban semmik vagyunk, csak azok vagyunk amivé lennünk Isten engedte és csakis addig amíg Ő engedi. *figyelj!*

Isten szeretetteljes közösségének gyakorlata.

A szentek szerint a kegyesség gyakorlásában nincsen általánosabb egyszerűbb, édesebb és hasznosabb és ami az összes keresztyéni kötelességeket boldog egységbe foglalja mint Isten boldogító közösségének gyakorlata. Ebben elől jártak Enok, Noe, Ábrahám, Dávid és Aszaf, sőt maga az Üdvözítő is. És ma is bizonyosságot tesznek minden igaz hívők, hogy jó nekik ha ragaszkodnak Istenhez. E gyakorlat röviden abban áll, hogy gyermeki hittel és áhitattal hisszük, hogy Isten mindenütt tehát ami szívünkben is jelen van, hogy Őt imádjuk, szeressük és neki szolgáljunk épügy mint ahogy Ő magát velünk közölni és bennünk kedvét találni akarja. Hogy ezek szerint a hitnek eme igazságára többször és vágyakozó szívvel emlékezünk és úgy tekintjük magunkat mintha Isten előtt Isten jelenlétében lennénk. Hogy ezt a mindenütt jelenvaló Istent szívből imádjuk, dicsőítjük, szeretjük és magunkat

néki teljesen kiszolgáltatjuk. Hogy mint az Ő társaságában levők az Ő szent akarata szerint iparkodunk mindent megtenni, megtagadni és szenvedni szelid és csendes lélekben az Ő dicsőségére.

Hogy e célból foglalkozásunk közepette egy pillanatra elcsendesedünk a szeretetnek vágyakozó tekintetével nézünk Istenre, hogy a gyakorlatot kezdjük vagy megerősödve folytassuk. Hogy megérezzük Isten szerelmének vonzalmát hívásának szavát ami a szívben jelentkezik és arra feleljünk. Mert ezek által akar bennünket emlékeztetni, lelki vágyódásunkat kielégíteni, megerősíteni és önmagával egyesíteni. És végül, hogy minden szórakozottság vagy hűtlenség után visszatérjünk eme gyakorlathoz mint ahogy a gyermek visszatér szerető atyjához. Ime mi lehet egyszerűbb könnyebb és érthetőbb mint üdvünk utjának eme édes tana. En lelkem szokjál hozzá az Úrhoz. Eme barátunk társasága értékesebb és édesebb számodra a világ minden javainál. Ő a Jóbarát, aki segítséged és vigasztalód lesz a halál órájában, ha minden barátod elhagy is. Igen akkor fogod igazán tudni élvezni Istenednek dicső jelenlétét, nála lehetsz mindenkor. láthatod Ői szemtől szembe megdicsőült testtel és megdicsőült lélekkel!

Roulet.

Dohány és alkohol.

Bármennyire védelmezi is valaki az alkohol élvezetét és a dohány használatát, ha megtér és megszentelődik, ha meg kapja a teljes szeretetnek áldását, ha bizonyossága lesz, hogy az Úr Jézus vére megtisztít minden bűntől, abban a pillanatban szabaddá lesz az ember mind a két szenvedélytől.

◆ HIREK. ◆

D D. Nuelsen János püspök ur szeptember 3-án Jugoszláviában történt útutaztában a budapesti gyülekezetben áldásos bibliamagyarzatokat tartott. Jugoszláviából Zágrábon keresztül utazott vissza Zürichbe.

Augusztus végén mint minden évben ezidén is áldásos összejövele volt a budapesti német gyülekezet német ifjuságának Budakeszin. Az egész hét arra szolgált, hogy az ifjuságot közelebb vezesse Krisztushoz és az igehirdetések Krisztust közelebb hozzák az ifjusághoz. Boldog az ifju, ki egy egész életet adott át Üdvözítőjének.

Szeptember 3—9-ig a németajku nők

részére Budakeszin Hecker Ádám és Márkus József prédikátorok bibliakurzust tartottak. Mint minden évben úgy ezidén is megmutatta az Ur, hogy aki őszintén keresi Őt annak magát megnyilatkoztatja. Bár a résztvevők száma csekély volt, de az áldást ez nem befolyásolta.

Augusztus 18–22-ig a „M. B. I. Szövetség” konferenciát tartott Tahiban az ifjúság részére. A konferencián meghívásra Jakób János szuperintendens és szerkesztőnk is tartottak előadást. A hallgatók vágyakozó lelke könnyűvé tette a szolgálatot. Lehetett érezni az Ur ígéréteinek betöltését, hogy: „ahol összejönnek az Én nevemben, közöttük vagyok.”

Boszorkányégetés 1933-ban. Borzasztó eset történt Soalhaes portugál faluban, ami a babonás sötét középkor borzalmait idézi emlékezetünkbe. Ebben a faluban élt egy idős nő, aki epileptikus rohamokban szenvedett. Már régebben bizalmatlanok voltak hozzá betegsége miatt. Rosszra fordult ügye mikor a falu egyik lakója nyíltan kijelentette, hogy a beteg rohamait gonosz szellemek okozzák. Ettől az időtől kezdve minden baj ami a község valamelyik lakosát érte a beteg befolyásának lett tulajdonítva és mikor egy napon a szomszédja súlyos betegségbe esett azt mondták, hogy egyedül ő az oka. Elhatározták tehát, hogy ártalmatlanná teszik. Őt férfi vállalkozott, hogy elégetik. Az eljárás alatt mindenféle varázsigéket mondtak, hogy ilyen módon megrontsák a szellemeket. A környéken nagy feltűnést keltett az eset, mert félnek hogy az megisméllődhét. Ime a babona és hit közötti különbség: A babona megégeti a beteget, a hit imádkozik a betegért.

Könyvismertetés.

„Láthatatlan temlom”. A Kálvin Könyvtár III-as száma képen több mint 200 oldal terjedelemben jelenik meg szeptember végén ilyen címmel, az elmúlt év rádiós predikációi gyűjteménye. Dr. Ravasz László, Dr. Baltazar Dezső, püspökök, Muraközy Gyula, Szabó Imre, Dr. Hetessy Kálmán, Vargha Tamás szölkak ez évben a rádió predikációk láthatatlan gyűjteményéhez. Mindenkinek legkedvesebb könyve, aki az Igével foglalkozott már, úgy lelkipásztoroknak, mint hívőknek. Ára 1 pengő, 90 fillér. Megrendelhető a Keresztény Könyvesház K. F. Szövetkezet üzletében: Budapest VI. Felsőerdősor 5.

Fordítás alatt Johan de Heer kiváló könyve: „A hetedik napot ünneplő adventizmus és a szombat ünneplése.” A könyv

saját fegyverükkel győzi meg a tévtan hirdetőit. Aki figyelmesen elolvasta lehetetlen hogy tovább is megmaradjon a törvény betűje alatt. A mű előreláthatólag az ősz folyamán megjelenik. Előfizetési ára 1 pengő, bolti ára több lesz. Megrendelést elfogad a szerkesztő. Kapható lesz a fenti könyvüzletben.

„Anyánk” címmel jelent meg özv. Vargha Gyuláné fordításában Veielné Rappard Emmy által anyjáról Rappardné Gobat Dóráról megírt képek, illetve epizódok. A könyv végigvezet bennünket a kiváló nő egész élettörténetén. Az izléseken kiállított mű ára 2 pengő 50 fillér. Megrendelhető „Keresztény Könyvesház” Budapest, Felsőerdősor 5.

A Méhtenyésztés alapismeretei, tanítóképzők, intézetek, gazdasági irányú iskolák, méhészeti tanfolyamok, magánosok részére írta: *Lakner Vidor* m. kir. méhészeti felügyelő. A mű legutóbb jelent meg a könyvpiacra 160 oldal terjedelemben, s tanulságos ábrái alapján mindenki rövid idő alatt elsajátíthatja a méhészkedést. A könyv ára 4.— P, postadíj 30 fillér. Ezek az összegek lapunk kiadóhivatalának előre beküldendők.

Megtaláltam minden nyomorúság okát. Írta: *Bertz Vilmos*. Népmisziós Könyvesház kiadása. — A szerző e 12 lapos füzetben azt a bibliai tételt igazolja, hogy minden nyomorúság oka a bűn. Fejtegeti, hogy mi a bűn és hogyan lehet tőle megszabadulni „Jézus Krisztus vére megtisztít minden bűntől.” A tömegterjesztésre is alkalmas füzet ára 14 fillér, nagyobb mennyiség rendelésénél árengedmény. Kapható a fenti Könyveskereskedésben.

Szerkesztői üzenet.

Munkatársaimat felkérem, hogy az egyes gyülekezetekben előforduló eseményekről legkésőbb minden hó 15-ig közölni sziveskedjenek, hogy lapunkban közzétehessem.

Mindenkinek akit illet. Kérem a postai küldeményekkel (levél, lev. lap) kellően bérmentesíteni, mert a nem kellően bérmentesített postai küldeményeket nem fogadom el.

Békeharangok 1930, 1931, 1932, évfolyamok szépen bekötve kaphatók 250 P árbán megrendelhetők a szerkesztőnél.

Kiadó: Keresztény Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.